

Postanowienie Trybunału Arbitrażowego do Spraw Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim w dn. 9 września 2005 r.

Teza:

Skargi na decyzje polskich związków sportowych w zakresie nakładania kar pieniężnych na kluby sportowe nie mieszczą się w zakresie właściwości Trybunału Arbitrażowego do spraw Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim, chyba, że decyzje te zostały wydane z rażącym naruszeniem przepisów prawa, statutu lub regulaminów polskich związków sportowych, lub obwiniony został pozbawiony prawa do obrony.

Trybunał w składzie:

Przewodniczący - Baczewski Andrzej

Arbiter - Cieślak Zbigniew

Arbiter - Mucha Elżbieta

Protokolant - Iwona Łotysz

Po rozpatrzeniu w dniu 9 września 2005 roku skargi (...) na decyzję Komisji Odwoławczej (...) z dnia 17 maja 2005 roku wymierzenia kary finansowej w wysokości 5.000 zł, działając na podstawie art. 41 ustawy z dn. 18 stycznia 1996 roku o kulturze fizycznej oraz par. 3 ust. 1 i 2 Regulaminu Trybunału Arbitrażowego orzeka niewłaściwość Trybunału do rozpatrzenia niniejszej sprawy i postanawia obciążyć kosztami postępowania stronę skarżącą.

Uzasadnienie

(...). skarżyło decyzję Komisji Odwoławczej (...) w części dotyczącej wysokości orzeczonej kary pieniężnej za odmowę gry przez ten klub w czwartym meczu play-off pierwszej ligi z (...) w dniu 24 kwietnia 2005r., uznając orzeczoną karę walkoweru 20 : 0 na rzecz (...).

W uzasadnieniu właściwości skierowania skargi do Trybunału (...) podniosło, iż „awans do (...) wiąże się z określonymi skutkami finansowymi dla każdego z uczestniczących w finale rozgrywek klubów, właściwość Trybunału do rozstrzygnięcia sporów z polskimi związkami sportowym wynikłych na tle wykonywania przez niego władztwa dyscyplinarnego w przedmiotowej sprawie, mając na uwadze jej ciężar gatunkowy, należy uznać naszym zdaniem za rozwiązanie prawidłowe”.

Natomiast w odniesieniu do uzasadnienia żądania obniżenia wysokości kary finansowej napisało, że „(...) uznając swoją winę w odniesieniu do odmowy gry uważa jednak, że

działała na podstawie prawidłowych przesłanek i w szlachetnym celu uzdrowienia patologicznych układów istniejących na linii niektórych klubów i środowiska sędziowskiego, co przyznała również Komisja Odwoławcza. Biorąc pod uwagę te okoliczności ukaranie naszego klubu maksymalnymi karami finansowymi należy uznać za sprzeczne z zasadą adekwatności kary do popełnionego przewinienia".

W odpowiedzi na skargę (...), (...) wniósł o:

- 1) odrzucenie skargi (...) z uwagi na niewłaściwość rzeczową Trybunału Arbitrażowego do Spraw Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim do rozpatrzenia niniejszej sprawy; ewentualnie z ostrożności procesowej; oddalenie skargi (...) z uwagi na jej bezzasadność;
- 2) obciążenie (...) kosztami postępowania przed Trybunałem Arbitrażowym do Spraw Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim.

W tym stanie rzeczy, Zespół Orzekający zważył, co następuje:

Sprawy podlegające właściwości Trybunału Arbitrażowego do Spraw Sportu przy PKOl wymienione są enumeratywnie w art. 40 i 41 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej.

Skargi na decyzje polskich związków sportowych w zakresie nakładania kar pieniężnych na kluby sportowe nie są wymienione w wyżej wymienionym artykule.

Trybunał mógłby rozpatrywać powyższą skargę na podstawie art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o sporcie kwalifikowanym, gdyby decyzja Komisji Odwoławczej (...) wydana została z rażącym naruszeniem przepisów prawa, statutu lub regulaminów (...) pozbawiony zostałaby prawa do obrony, co nie miało miejsca.

Jak bowiem wynika z akt sprawy klub składał skargę i inne pisma w postępowaniu toczącym się przed Wydziałem Gier i Dyscypliny (...). (uwzględnione częściowo w II instancji a orzeczona kara pieniężna przez Komisję Odwoławczą (...) mieści się w widełkach określonych w par. 14 ust. 3 pkt 4 lit. b Regulaminu zawodów (...)).

W tej sytuacji należało orzec jak w sentencji postanowienia.